

Forslag til Inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse (Medlem af Naalakkersuisut for Boliger, Infrastruktur og Trafik)

Forelæggelsesnotat

1. behandling

På Naalakkersuisuts vegne fremsætter jeg hermed forslag til Inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse.

Baggrunden for tilvejebringelsen af forslaget har for det første været ønsket om en øget brugerfinansiering på området. I dag finansieres hele den kommunale plan- og arealforvaltning via det kommunale bloktilskud. I konsekvens af nedsættelse af bloktilskuddet udgør finansieringen af forvaltningen på området dog en udfordring for kommunerne.

For det andet omfatter den gældende lovgivning på området i dag af både en landstingsforordning og en bekendtgørelse. Disse lapper indholdsmæssigt ind over hinanden, og KANUKOKA og kommunerne har derfor foreslået en sammenskrivning af lovgivningen til én samlet lovtekst. Det er Naalakkersuisuts forventning at en sammenskrivning af lovgivningen vil øge overskueligheden og brugervenligheden.

Hovedpunkterne i forslaget er følgende:

Sagsbehandlingsgebyr for arealansøgninger

Det foreslås, at der indføres en brugerbetaling i form af et sagsbehandlingsgebyr for arealtildelinger. Naalakkersuisut er af den opfattelse, at en sådan brugerbetaling er ganske rimelig. Den kommunale sagsbehandling af arealansøgninger er ikke rettet imod offentligheden. Sagsbehandlingen sker derimod specifikt i forhold til den enkelte ansøger eller bygherre. Forslaget indebærer ingen ændringer i den nuværende retsstilling vedrørende ejendomsretten til jord. Arealtildelinger kan således heller ikke fremover hverken købes, sælges eller pantsættes.

Kategorisering af det åbne land

Det er allerede fastlagt, at plan- og arealmyndigheden for det åbne land overdrages fra Naalakkersuisut til kommunerne pr. 1. januar 2011. Inatsisartutloven opstiller en fremtidig kategorisering for arealanvendelsen i det åbne land. Ligesom byer og bygder i dag bliver opdelt i bolig-, erhvervs- og centerområder, bliver det åbne land fremover inddelt i eksempelvis hytteområder, områder til tekniske anlæg og friholdte områder.

Der kan i denne forbindelse tilføjes, at Naalakkersuisut sideløbende er ved at tilvejebringe et landsplandirektiv for netop arealanvendelse i det åbne land. Dette landsplandirektiv har til formål at lette den kommunale overtagelse af myndighedskompetencen.

Bestemmelser om klagenævnets sammensætning udgår

I den gældende arealforordning er det fastlagt at der skal nedsættes et klagenævn med en konkret beskrevet sammensætning. Meningen har været at sikre dette nævns uafhængighed.

De gældende bestemmelser udelukker imidlertid, at dette klagenævn vil kunne sammenlægges med andre klagenævne, såsom for eksempel miljø- eller naturklagenævnet. Naalakkersuisut er enig i Inatsisartuts betænkning om, at plan- og arealklagenævnets uafhængighed bør sikres. Naalakkersuisut finder det dog hensigtsmæssigt ikke at udelukke en fremtidig sammenlægning af klagenævnet med andre tilsvarende klagenævne. Lovforslaget lægger derfor op til, at den meget konkrete beskrivelse af klagenævnets sammensætning udgår fra inatsisartutloven.

Administrative bøder

En overtrædelse af regler og vilkår fastsat i planlovgivningen kan på nuværende tidspunkt sanktioneres. Dette sker blandt andet ved, at bygherren eller ejeren kan idømmes tvangsbøder gennem en domskendelse. Men det at få en domskendelse i en sådan situation har dog vist sig som en langsommelig affære. Byggeriet når således oftest at være afsluttet og ibrugtaget, inden domstolene har kunnet nå at tage stilling til, om der skulle idømmes en bøde eller ej. En fysisk lovliggørelse af det pågældende byggeri har dermed ofte været udelukket ud fra en værdispildsbetragtning. Lovforslaget her indebærer, at den arealforvaltende myndighed får mulighed for at meddele administrative bøder, såfremt der konstateres en tilsidesættelse af lovgivningen.

Med disse bemærkninger overlader jeg forslag til Inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse til Inatsisartuts velvillige behandling.